ԱԿԱՆ ՊԱՐՏԻԱՅԻ XX ՀԱՄԱ

ԱՌԻ ՇԱՐՈՒՆԱԿՈՒԹՅՈՒՆԸ

նամյակում, նա կկարողանա իր երկրում մեծապես բարձրացնել կենսամակարդակը: Դրանով իսկ նա կկարողանա հսկայական ազդեցություն գործել Ասիայի վրա, ինչպես նաև Եվրոպայի վրա... Ժպտացող, խաղաղ բարգավաճող Ռուսաստանը միջազգային ամենադժվարին պրոբլեմն է»:

Պարոն Դուգլասը սոցիալական երկու սիստեմների տնտեսական խաղաղ մրցակցության հանդեպ բացահայտորեն կորցնում է հանգստությունը, և մենք մտադիր չենք հանգստացնել նրան: Պետք է միայն նշել, որ խաղաղ, բարգավաճող Ռուսաստանը ամենևին էլ «միջազգային դժվարին պրոբլեմ» չէ ամբողջ աշխարհի հասարակ, աշխատավոր մարդկանց համար, որոնք իրավացի կերպով Սովետական Միության աշխատավորների հաջողությունները դիտում են որպես խաղաղության, դեմոկրատիայի և սոցիալիզմի մեծ գործի հաղթանակներ: (Երկարատև ծափահարություններ):

Վեցերորդ հնգամյակը կարևոր էտապ կլինի երկու սիստեմների տնտեսական խաղաղ մրցակցության մեջ: Այդ էտապի առանձնահատկությունն այն է, որ սովետական երկիրն այժմ բոլոր անհրաժեշտ պայմաններն ունի, որպեսզի պատմական ամենակարճ ժամկետում լուծի ՍՍՌՄ-ի հիմնական տնտեսական խնդիրը՝ բնակչության շնչին ընկնող արտադրանքի արտադրությամբ հասնել և անցնել առավել զարգացած կապիտալիստական երկրներից:

Իսկ դրա համար մենք պետք է ապահովենք երկրի ժողովրդական ամբողջ տնտեսության անցումը նոր, ավելի բարձր տեխնիկական մակարդակի, լրջորեն բարձրացնենք աշխատանքի արտադրողականությունը: Դա է այժմ գլխավորը, որ պահանջվում է կապիտալիզմի հետ տեղի ունեցող մրցակցության մեջ սոցիալիզմի առաջնությունն ապահովելու համար: Այս կապակցությամբ, ինչպես երբեք, նշանակություն են ստանում արտադրության էկոնոմիկայի հարցերը:

Պետք է նոր մակարդակի բարձրացվեն տնտեսական ղեկավարությունը, մինիստրությունների աշխատանքը, ձեռնարկությունների, կոլտնտեսությունների, ՄՏ կայանների և սովխոզների ղեկավարների աշխատանքը:

Այդ պայմաններում հատուկ պահանջներ են ներկայացվում նաև պարտիական կազմակերպությունների աշխատանքին:

Մեր պարտիան իր XX համագումարը եկավ միասնական ու համախմբված, ինչպես երբեք: Պարտիայի քաղաքական ճիշտ գիծը, նրա գործունեության անսպառ եռանդը հօգուտ աշխատավորների շահերի, ինչպես երբեք պարտիայի շուրջը համախմբեցին սովետական ամբողջ ժողովրդին, է՛լ ավելի ամրապնդեցին բանվոր դասակարգի ու գյուղացիության դաշինքը և մեր երկրի ժողովուրդների մեծ, անխախտ բարեկամությունը:

Պարտիայի գաղափարական և կազմակերպական միասնությունը նրա ուժի ու ամրության հիմնական պայմանն է և միևնույն ժամանակ՝ նրա բոլոր հաջողությունների աղբյուրը: Միմիայն իր շարքերի միասնության շնորհիվ Կոմունիստական պարտիան կարողացավ հաջողությամբ լուծել արտաքին և ներքին քաղաքականության հարցերը, ղեկավարել տնտեսական և կուլտուրական շինարարությունը:

Պարտիայի միասնության ամրապնդմանը և նրա ակտիվության, նախաձեռնության, մարտունակության բարձրացմանը մեծապես նպաստեց Լենինի կողմից մշակված պարտիական կյանքի նորմաների և պարտիական ղեկավարման սկզբունքների վերականգնումը, որոնք հաճախ խախտվում էին մինչև պարտիայի XIX համագումարը:

Անհատի կուլտի թեորիան և պրակտիկան, որոնք խորթ են մարքսիզմ-լենինիզմի ոգուն և որոնք տարածում էին գտել մինչև XIX համագումարը, զգալի վնաս հասցրին ինչպես պարտիական կազմակերպական, այնպես էլ իդեոլոգիական աշխատանքին: Նրանք նսեմացնում էին ժողովրդական մասսաների դերը և պարտիայի դերը, նվաստացնում էին կոլեկտիվ ղեկավարությունը, քայքայում էին ներպարտիական դեմոկրատիան, ճնշում էին պարտիայի անդամների ակտիվությունը, նրանց նախաձեռնությունը և ինքնագործունեությունը, հանգեցնում էին աշխատանքում առանձին անձանց անվերահսկողության, անպատասխանատվության և նույնիսկ կամայականության, խանգարում էին քննադատության ու ինքնաքննադատության ծավալմանը և առաջ էին բերում հարցերի միակողմանի, իսկ երբեմն էլ՝ սխալ լուծում:

Կոլեկտիվ ղեկավարության լենինյան սկզբունքի վերականգնումը նշանակում է պարտիական շինարարության հիմքերի հիմքի վերականգնում: Իսկապես, մեր պարտիան իրենից ներկայացնում է մի կենդանի, ինքնագործ կազմակերպություն: Կոլեկտիվ ղեկավարությունը, պարտիական օրգանների ընտրականությունը և հաշվետու լինելը, քննադատությունը և ինքնաքննադատությունը— այդ բոլորը կարևոր պայմաններ են նախաձեռնություն ցուցաբերելու, աշխատանքում սխալներն ու թերությունները բացահայտելու, դրանց վերացման ուղիներ գտնելու համար, կոմունիստների ակտիվությունը զարգացնելու համար: Որ կոլեկտիվ ղեկավարության սկզբունքը բոլոր օղակներում՝ Կենտկոմից մինչև սկզբնական կազմակերպությունները ներկայումս հաջողությամբ վերականգնվում է, այդ են վկայում ավելի և ավելի մեծ չափով ծավալվող քննադատությունն ու ինքնաքննադատությունը, կարևորագույն հարցերի իրոք կոլեկտիվ քննարկումն ու լուծումը պարտիական օրգաններում: Առանց նվազագույն կասկածի կարելի է ասել, որ Կենտրոնական Կոմիտեում լիովին վերականգնվել է կոլեկտիվ ղեկավարության սկզբունքը: Բոլոր կարևորագույն հարցերի լուծումն անցել է Կենտկոմի՝ կանոնավոր կերպով գումարվող պլենումի ձեռքը, որը կոլեգիալ գործող պարտիական լայն կենտրոն է, ամենասերտ կերպով կապված է կոմունիստական հասարակարգի կառուցման վճռական տեղամասերի հետ: Կենտրոնական Կոմիտեի կոլեկտիվ փորձը, որը հենվում է մարքսիզմ-լենինիզմի վրա, ապահովում է պարտիայի ու երկրի ճիշտ ղեկավարումը, նրա շարքերի անսասան միասնությունը: (Ծափահարություններ):

Անհրաժեշտ է հասնել այն բանին, որ լիովին հաղթահարվեն անհատի կուլտի վնասակար թեորիան ու պրակտիկան և պարտիական բոլոր օրգանների աշխատանքում խստորեն իրագործվի կոլեկտիվ ղեկավարության սկզբունքը: Յուրաքանչյուր պարտիական աշխատող պետք է մինչև վերջ հասկանա կոլեկտիվ ղեկավարության սկզբունքի նշանակությունը, որը պարտիայի միասնության կարևորագույն պայմանն է, ճիշտ քաղաքականություն մշակելու և այն հաջողությամբ իրականացնելու, կադրերի ճիշտ դաստիարակության և պարտիական ամբողջ աշխատանքի նոր վերելքի պայմանը: Պարտիայի համախմբվածությունը, կազմակերպվածությունը, մարտունակությունը մեծապես կախված են նրա անձնակազմից:

Պարտիան ընդունում է ո՛չ բոլորին, ովքեր նրա շարքերը մտնելու ցանկություն են հայտնում: Նա իր շարքերն է ընդունում ամենաառաջավոր և ակտիվ մարդկանց, նա ընտրության գործը կարգավորում է ըստ այն բանի, թե իր գործունեության այս կամ այն էտապում ի՛նչ խնդիրներ են կանգնած իր առջև: Ինդուստրացման և գյուղատնտեսության կոլեկտիվացման շրջանում պարտիայի մեջ ընդունվում էին գերազանցապես բանվորներն ու գյուղացիները: Պատերազմի տարիներին պարտիայի մեջ ընդունվելիս գերազանցությունը տրվում էր նրանց, ովքեր գտնվում էին ճակատի առաջավոր գծում: Հազիվ թե հարկ կա ապացուցելու, որ այժմ, երբ լուծվում է նյութական բարիքների արտադրությամբ շեշտակիորեն ավելացնելու խնդիրը, խելացի բան է շեշտը դնել առաջին հերթին այդ բարիքներն անմիջականորեն արտադրողներին՝ բանվորներին և կոլտնտեսականներին ընդունելու վրա: (Ծափահարություններ):

Ի՞նչ դրության մեջ է պարտիայում ընդունելության գործը: Պետք է նշել, որ վերջին երկու տարում, նախորդ տարիների համեմատությամբ, պարտիայի մեջ ընդունվածների կազմում բարձրացել է բանվորների և կոլտնտեսականների տեսակարար կշիռը:

Սակայն պարտիական շատ կազմակերպություններում պարտիայի մեջ ընդունվածների կազմում խիստ փոքր է բանվորների և կոլտնտեսականների տեսակարար կշիռը, ընդ որում հաճախ այնպես է լինում, որ համարյա միևնույն պայմաններում որոշ պարտկազմակերպություններում բանվորների կամ կոլտնտեսականների ընդունելությունը պարտիայի մեջ զգալիորեն ցածր է, քան այլ կազմակերպություններում: Ինչպես Սվերդլովսկի, այնպես էլ Նովոսիբիրսկի մարզերը համարյա հավասար չափով արդյունաբերական մարզեր են: Սակայն Սվերդլովսկի մարզի պարտկազմակերպություններում 1955 թվականին պարտիայի մեջ ընդունվածների կազմում բանվորների տեսակարար կշիռը կազմում է 47,2 տոկոս, իսկ Նովոսիբիրսկի մարզում 32,2 տոկոս: Օմսկի մարզում պարտիայի մեջ ընդունվածների թվում կոլտնտեսականները կազմում են 31,7 տոկոս, իսկ Ստալինգրադի մարզում ընդամենը 11,4 տոկոս: Ինչո՞վ կարելի է բացատրել, որ Նովոսիբիրսկի մարզում պարտիայի մեջ ընդունել են ավելի քիչ բանվորների, քան Սվերդլովսկի մարզում, իսկ Ստալինգրադի մարզում՝ ավելի քիչ կոլտնտեսականների, քան Օմսկի մարզում: Ոչ այլ բանով, քան պարտիայի մեջ ընդունելության հարցերի նկատմամբ Նովոսիբիրսկի և Ստալինգրադի մարզերի պարտիական կազմակերպությունների անուշադիր վերաբերմունքով: Այս բանը, դժբախտաբար, վերաբերում է նաև պարտիական մի շարք ուրիշ կազմակերպությունների:

Պետք է հիշել, որ գործի հաջողությունը մեծապես կախված է պարտիական կազմակերպության անձնակազմից: Պարտիական կազմակերպությունները պետք է բարձրացնեն պահանջկոտությունը ՍՄԿՊ-ի մեջ ընդունելության կարգավորելու գործում և հասնեն այն բանին, որ պարտիայի մեջ ընդունվողների կազմում վճռականորեն բարձրացվի բանվորների և կոլտնտեսականների տեսակարար կշիռը:

Հարկ չկա խոսելու այն մասին, որ կազմակերպչական աշխատանքի նշանակությունը մեծ է, որ ամենից առաջ հենց նրանից է կախված գործի հաջողությունը, վեցերորդ հնգամյակի տնտեսական հսկայական խնդիրների հաջող լուծումը: Այդ պատճառով է